

בש"פ 5839/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5839/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד קרן רוט

בשם המבקשת:

עו"ד חיים גרינוולד; עו"ד חנניה באואר

בשם המשיב:

החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מעצר שנייה של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 31.7.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 16-08-3581 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. לצורך החלטתי אציין בקצרה כי נגד המשיב הוגש ביום 2.8.2016 כתב אישום המייחס לו עבירות מין, התעללות ואלימות כלפי קטינים. על-פי המתואר בכתב האישום, המשיב היה בין השנים 2000-2010 מורה ומחנך של קטינים בגיל 7 לערך בבית ספר מסוג של תלמוד תורה. במהלך התקופה האמורה נקט המשיב כלפי הקטינים אלימות פיזית ונפשית, על בסיס יומיומי, תוך ניצול יחסי התלות והמרות בינו לבין הקטינים, ובכלל זה גרימת חבלות גופניות ונפשיות, ביצוע

עמוד 1

מעשי סדום ומעשים מגונים לצורך גירוי, השפלה והטלת אימה. כמו כן, המשיב איים באופן שיטתי ויומיומי על אחד מבניו ואשתו, וכן התעלל פיזית ונפשית בבנו האמור בעת שהיה קטין. בגין המעשים האמורים יוחסו למשיב העבירות הבאות: התעללות בקטין על-ידי אחראי (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת קטין על-ידי אחראי הגורמת חבלה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; מעשה מגונה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין; מעשה סדום (שתי עבירות) לפי סעיף 347 בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין; תקיפה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 379 לחוק העונשין; סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 428 לחוק העונשין; והתעללות בבעל חיים לפי סעיף 2(א) יחד עם סעיף 17(א)(2) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994. לאחר תיקונו כתב האישום כולל 22 אישומים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום 22.8.2016 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. בהמשך לכך, הוגשו תסקירים של שירות המבחן שלא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, בין השאר בהתייחס למה שהוגדר כהשפעה "המצומצמת ביותר" של המעצר על הסיכון שנשקף מהמשיב. ביום 31.10.2016 קבע בית המשפט המחוזי כי מתקיימות במקרה זה עילות מעצר - עילת המסוכנות ועילת השיבוש "בעוצמה נכבדת", והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. ביום 26.4.2017 התקיים דיון בבית משפט זה בבקשה הראשונה להארכת מעצרו של המשיב. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים חזר בו המשיב מהתנגדות להארכת מעצרו וזה הוארך (בש"פ 3355/17, השופט ח' מלצר).

6. בדיון שהתקיים בפני ביום 24.7.2017 מסרה באת-כוח המדינה כי עד כה התקיימו במשפטו של המשיב 10 דיונים, וכי כבר נקבעו בו עוד 24 דיונים, ששה מהם בתקופת ההארכה המבוקשת. עוד נמסר כי בישיבות אלה נשמעו 12 עדים, מהם ששה עדים קטינים. באת-כוח המדינה הוסיפה והפנתה לבקשת באי-כוחו של המשיב למותב שדן בתיק העיקרי ביום 28.5.2017 כי בהתחשב בחקירות הנגדיות לא יובא יותר ממתלונן אחד ליום דיונים.

7. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. באי-כוחו של המשיב מצביעים על כך שהמשפט צפוי להתנהל במשך תקופה ממושכת. הם אף מצביעים על חלוף הזמן מאז בוצעו המעשים המיוחסים למשיב, עובדה המקשה על ניהול משפטו, כך נטען, בעודו יושב במעצר. בנוסף לכך, באי-כוחו של המשיב חזרו וטענו כנגד המסוכנות המיוחסת לו ולחשש מפני שיבוש הליכי משפט לנוכח, בין היתר, מועד ביצוע העבירות המיוחסות לו. על כך הוסיפו כי המשיב הוא אדם שאינו צעיר ללא עבר פלילי.

8. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שיש מקום להיענות לבקשה. בבואו של בית המשפט לדון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עליו לערוך איזון בין האינטרס לשמור על שלום הציבור וביטחונו לבין חירותו של נאשם תוך התחשבות במכלול של שיקולים (להרחבה, ראו: בש"פ 5782/17 מדינת ישראל נ' אבו כשק, פסקה 12 (23.7.2017)). במקרה הנוכחי, כתב האישום מייחס למשיב שורה ארוכה של מקרי אלימות והתעללות חמורים ביותר, ועילות המעצר בעניינו מתקיימות בעוצמה גבוהה. חלוף הזמן מאז החל משפטו אינו מצדיק בעת הזו שחרורו ממעצר, שכן המשפט מתנהל באופן שוטף ועילות המעצר בעינן עומדות.

9. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 31.7.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 3581-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באב התשע"ז (27.7.2017).

שׁוֹפֵט
